

Allt för
Karriären!

Karen Lykkehus

som den unge Fru Eriksen, hvis ægteskabelige Lykke er ved at briste, da hun skal hjælpe sin Mand i Kampen for Karriøren.

Eva Heramb

som hendes Veninde — Strøgblomsterhandlersken Mona — Ejerinden af det idylliske Sommerhus i Humlebæk, hvor den unge Ingeniør Eriksen vil slaa det store Slag for Karriøren.

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI
præsenterer

»Alt for Karriøren«

Manuskript:
HOLGER BOËTIUS og AXEL ØSTRUP

Drejebog og Iscenesættelse:
EMANUEL GREGERS

Personerne:

Ole Eriksen, Ingeniør	Sigfred Johansen
Ingelise, hans Kone	Karen Lykkehus
Mr. Andersen	Elith Pio
Mona	Eva Heramb
Møller Senior	Holger Strøm
Møller Junior	Eigil Reimers
Asta Dahl	Asta Hansen
Rasmussen	Valdemar Møller
Anni, Blomsterpige	Inger Stender
Fru Friberg, Ingelises Mor	Marie Niedermann
Fisker Lars Pedersen	Henry Nielsen

Musik:
KAI NORMANN ANDERSEN

Orkester:
TEDDY PETERSEN

Fotografi:
VALD. CHRISTENSEN og POUL EIBYE

Tone:
HENNING O. PETERSEN

Dekorationer og Montering:
MAX LOUW

Produktion og Udlejning:
A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Sigfred Johansen
der spiller den smarte Ingeniør Eriksen.

Handlingen

DEN unge Ingeniør Ole Eriksen har i nogle Aar været ansat i Firmaet Møller & Søn. Han er lykkelig gift med den søde husmoderlige Ingelise, men han er i høj Grad utilfreds med sin Stilling paa Fabrikken, fordi han aldrig faar Lejlighed til at udfolde personligt Initiativ. Seniorchefen hylder det Princip, at alt kan vente, og den unge Hr. Møller er mere optaget af sine talrige Veninder end af Forretninger.

Ole bliver til sidst saa gal i Hovedet, at han beslutter at sige op, endskønt Ingelise indtrængende advarer ham. Hvordan skal de klare det daglige Udkomme, naar han staar uden Stilling? Men Ole gaar alligevel ind til Chefen og forklarer uden Omsvøb, at han ikke kan holde ud at se paa den Slendrian, som hersker paa Fabrikken, og derfor vil han sige op med det samme.

Chefen tager dog ikke hans Opsigelse alvorligt. Han er for Øjeblikket optaget af langt vigtigere Ting. Den store Industriemand, Dansk-Amerikaneren John Andersen, ventes til København. Mr. Andersen tænker paa at starte en Samlefabrik i Danmark, og til den Fabrik skal han bruge en dansk Leder. Direktør Møller er klar over, hvad det kan komme til at betyde for hans Firma, navnlig hvis det lykkes at faa Sønnen anbragt som Chef i det ny Selskab.

Han har netop faaet Telegram om, at Mr. Andersen kommer allerede i Dag, og han beder nu Ole Eriksen bringe nogle vigtige Papirer og Tegninger hjem til Møller Junior og meddele ham, at han skal være paa Banegaarden præcis Klokken 1 for at modtage Dansk-Amerikaneren. Ole er klar over, at Direktør Møller blot har villet ydmyge ham ved at sende ham i Byen, men det slaar

ned i ham, at her er en Chance, som han straks bør udnytte. Han gaar *ikke* til Møller Junior. Derimod tager han selv imod Mr. Andersen, der viser sig at være en Verdensmand i sin bedste Alder. Det lader til, at han straks synes godt om den unge Ingeniør, som følger ham ud til Fabrikken. Da hverken Chefen eller Junior er til Stede, viser Ole Eriksen ham hele Foretagendet og fremlægger Planer til forskellige Forbedringer. Den unge Ingeniørs næste Opgave bliver at vise Mr. Andersen København.

De spiser Middag paa en mondæn Restaurant, men Dansk-Amerikaneren synes ikke om disse »erotiske Fællesspisninger med tilhørende Negermusik«. Han foreslaar, at de skal tage ud i de smaa Haver i Pilealléen, hvorfra han har kære Ungdomsminde, og Planen bliver straks realiseret. Mr. Andersen befinder sig storartet i det folkelige københavnske Milieu, og i Aftenens Løb røber han, at han i sin Ungdom har været forelsket i en ung Pige ved Navn Mona, og man aner, at det er hans Haab at genvinde hende.

Imidlertid har Ingelise haft Besøg af sin Veninde Mona Bergman, der har en Blomsterforretning paa Strøget. Mona skal rejse og overlader Ingelise Nøglen til sit Sommerhus i Humlebæk. Inden Veninden gaar, ringer Ole og fortæller sin Kone, at han er paa Restaurant og ikke kommer hjem til Middag — det gælder en Kæmpechance. Ingelise finder det højst mærkeligt. Hun har længe haft Mistanke om, at Ole flirter med den sorthaarede Kassererske Frøken Asta Dahl hos Møller & Søn, og hun tager sin fineste Kjole paa og gaar hen i Restauranten for at skaffe sig Vished.

Ole er paa dette Tidspunkt ude i de smaa Haver i Pilealléen, men til Gengæld faar hun uventet Møller Junior som opvartende Kavaller. Aftenen bliver i enhver Henseende en stor Skuffelse for hende, og hun forlader den unge Direktør og Levemand efter at have sagt ham sin uforbeholdne Mening. Da hun mismodig kom-

mer hjem, er Ole endnu ikke kommet. Endelig triner han ind i løftet Stemning og fortæller, at han har været sammen med Staalkongen, og at han har inviteret ham paa Weekend i Humlebæk. De kan jo sagtens laane Monas Sommerhus, mens hun er borte.

Ingelise er yderst betænkelig ved at indlade sig paa noget saadant, men da hun forstaar, det gælder Oles Karriere, gaar hun med til det. Det bliver en meget begivenhedsrig Weekend, som Mr. Andersen kommer til at tilbringe i Humlebæk, og navnlig er han meget charmeret i den søde Fru Eriksen. Ole har overtalt hende til at være meget elskværlig overfor den celebre Gæst — hun er hans fineste Vaaben i Kampen for Karrieren. Men der er dog Lejligheder, hvor han synes, hun gaar lovlig stærkt op i Rollen.

Mr. Andersen hygger sig i Weekend-Huset, indtil han tilfældigvis gennem en Samtale med en Fisker faar opklaret, at Ejerinden i Virkeligheden er Mona Bergman. Da nu Mona uventet dukker op og ser, at Gæsten, som Ægteparret har spillet hele Komedien for, er den Mand, som i sin Tid forlod hende for at rejse til Amerika, afsløres det hele, og efter at Tordenvejret har raset, indser Ole Eriksen, at Spillet er tabt. Dansk-Amerikaneren er med Rette fortørnet over, at man har holdt ham for Nar, men allermost skuffer det ham, at Mona er kold og afvisende.

Ingelise følger med Mr. Andersen ind til Byen, mens Mona og Ole bliver tilbage. Næste Dag følger det endelige Opgør. Ole faar den Opfattelse, at han har mistet Ingelise for bestandig, og at det er Dansk-Amerikaneren, der har erobret hende. Det gaar op for ham, at man alligevel ikke skal ofre alt for Karrieren, og at Ingelise betyder mere for ham end selv en Stilling som Direktør. Han tager Kampen op for at genvinde sin Kone, og efter mange bevægede Hændelser og takket være en klog lille Blomsterpiges Indgriben faar Konflikten omsider en lykkelig Løsning for alle Parter.

